

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-182/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c), art. 9 i art. 13 ust. 1 — Nieopodatkowanie — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Spółka handlowa należąca w 100 % do gminy, odpowiedzialna za określone zadania publiczne należące do gminy — Określenie owych zadań i wynagrodzenia za nie w umowie zawartej między tą spółką i wspomnianą gminą]

(2018/C 134/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że, z zastrzeżeniem sprawdzenia przez sąd odsyłający istotnych okoliczności faktycznych, działalność taka jak będąca przedmiotem postępowania głównego, polegająca na wykonywaniu przez spółkę niektórych zadań publicznych gminy zgodnie z umową zawartą między tą spółką a gminą stanowi odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej na mocy tego przepisu.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem sprawdzenia przez sąd odsyłający istotnych okoliczności faktycznych i prawa krajowego – działalność, taka jak omawiana w postępowaniu głównym, polegająca na wykonywaniu przez spółkę określonych publicznych zadań gminy na mocy umowy zawartej między tą spółką a gminą, nie jest objęta zasadą nieopodatkowania podatkiem od wartości dodanej przewidzianą w tym przepisie wówczas, gdy działalność ta stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – Mitnitsa Varna / „SAKSA” OOD

(Sprawa C-C-185/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Europejska zharmonizowana norma techniczna EN 590:213 — Podpozycja 2710 19 43 Nomenklatury scalonej — Kryteria właściwe dla zaklasyfikowania danego towaru jako olej napędowy)

(2018/C 134/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mitnitsa Varna

Strona przeciwna: „SAKSA” OOD

Przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

Nomenklaturę scaloną znajdującą się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. należy interpretować w ten sposób, że olej mineralny, taki jak omawiany w postępowaniu głównym, nie może z uwagi na cechy charakterystyczne jego destylacji zostać zaklasyfikowany jako olej napędowy do podpozycji 2710 19 43 tej nomenklatury, pomimo że olej ten spełnia wymogi przewidziane w normie zharmonizowanej EN 590 w brzmieniu z września 2013 r. dotyczące oleju napędowego przeznaczonego dla klimatu arktycznego lub surowego klimatu zimowego.

(¹) Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) w dniu 24 listopada 2017 r. – WB

(Sprawa C-658/17)

(2018/C 134/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Wnioskodawca w postępowaniu głównym

WB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 46 ust. 3 lit. b w zw. z art. 39 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (¹) należy rozumieć w ten sposób, że wydanie zaświadczenia dotyczącego orzeczenia w sprawie spadkowej, którego wzór stanowi załącznik numer 1 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 (²), jest dopuszczalne także w odniesieniu do orzeczeń, które potwierdzają status spadkobiercy, ale nie podlegają (nawet w części) wykonalności?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza zgodnie z niespornym wnioskiem wszystkich uczestników postępowania poświadczeniowego, który wywiera skutki prawne prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – taki jak akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza polskiego – stanowi orzeczenie w rozumieniu tego przepisu?

a co za tym idzie,

czy art. 3 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy rozumieć w ten sposób, że notariusza sporządzającego tego rodzaju akt poświadczenia dziedziczenia należy uznać za sąd w rozumieniu ostatnio powołanego przepisu?